

N:o 141.

Af herr **A. Hedin**, i anledning af frågan om försäljning af Ladugårdsgärdet och inköp af nytt öfningsfält.

Då denna fråga blifvit bragt å bane af en ledamot af Första Kam-maren, som öfver all jämförelse bättre än jag kan bedöma och belysa den — hvarförutom han också därtill har det allra lämpligaste tillfälle på det förberedande stadiet af ärendets riksdagsbehandling — skulle jag ej hafva fullföljt min afsikt att väcka motion, därest jag ej erfarit, att det ekono-miskt olyckliga försenandet af beslut rörande det angelägna anskaffandet af nytt fält berodde af syftet på vissa håll att förut få genomdrifva beslut om flottstation å en till 40 millioner kronors tomtvärde uppskattad mark. Då denna plats påstås — men också blott påstås — vara den enda ända-målsenliga, som kan fås, lärer väl denna mening böra undersökas.

Då jag med anledning af Ladugårdsgärdeskommitténs uppgift (sid. 82) om tomtvärdet af den mark, som flottstationens förläggande dit skulle uppoffra, frågade en fackman, om ifrågavarande trakt vore den enda ändamålsenliga, meddelades mig, att detta påstående är byggdt på de lösaste antaganden, som ej uthärda beröringen med en allvarsam gransk-ning. Emellertid synes det nu vara denna till dogm upphöjda supposition, som fördröjer anskaffande af nytt öfningsfält, oumbärligt för de nya öfnings-formerna, och som skall fortsättningsvis uppjaga inköpspriset.

Man står här inför en ny uppenbarelse af det osammanhang i för-svarsväsendet, som tillåter rivalitet och strid mellan försvarets båda hufvud-grenar. Att det är en berömvärd ifver för det egna vapnets — underligt så kallade — »intresse», kan hvarken oskadliggöra eller urskulda ett sådant inbördes krig. Följderna häraf se och beklaga de, som stå utanför omedelbar beröring med försvarsärendenas behandling, medan militärerna stundom ej ens tyckas vara i stånd att varseblifva hvad man breder ut inför deras ögon.

Under en samfällad, verkligt ej skenbart samfällad ledning vore det ej tänkbart att på ena hållet tro sig ha vunnit något för *sitt* vapen genom att hindra eller fördröja en på det andra hållet för viktig ansedd sak. Och den ytterst klandervärda likgiltigheten för »några millioner» här, några där o. s. v. skulle ej vara möjlig, när båda intressena såges *af* och *med* samma ögon. Detta exempel är slående; för ett projekt, som vi väl få anse för otänkbart, skall en så angelägen åtgärd som det nya öfningsfältets anskaffande uppskjutas på obestämd tid, priset höjas på ett skrämmande sätt. Så snart den enkla undersökningen af detta projekt om flottstation företages, skall emellertid det lösa antagandet, att det är det enda ändamålsenliga, ej kunna af någon vidhållas. Emellertid skall spekulationen då ha hunnit få upp priser till svindelhöjd.

Jag föreslår:

att Riksdagen 1:o) i enlighet med Ladugårdsgärdeskommitténs af den 19 maj 1903 förslag måtte besluta att så fort sig göra låter inköpa nytt exercisfält; och

2:o) samtidigt besluter om uppgörande af stadsplan för Ladugårdsgärdet och om kontinuerlig försäljning af tomter därstädes, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det försäljningssätt, som följdes vid afyttringen af gamla gardestomterna;

3:o) bestämmer, att, intill dess frågan om ny flottstation i Stockholms närhet blifvit afgjord, områden, som en sakkunnig och opartisk utredning visar kunna ifrågakomma för denna anläggning, reserveras vid fastställande af plan för försäljning af Ladugårdsgärdet

Stockholm den 30 januari 1905.

A. Hedin.